

Óli Breckmann á almennum fundi:

Eilif Samuelsen er gagg gagg

Hóast Eilif Samuelsen ikki var á fundi, nýtti Óli Breckmann høvið at siga fundarfólkinum frá, at Eilif er gagg, gagg, og at heysurin á honum er ein stórir knútur, allur, sum hann er

EDVARD JOENSEN

Á pallborðsfundinum, sum næmingafelagið í Hoyðølum skipaði fyri hóskvøldið, gekk ein stórir partur út upp á at siga hvør øðrum, hvussu tvørir Eilif Samuelsen er.

Og sum ikki einaferð var tað Óli Breckmann, umboandi Fólkaplokkinn, sum toygdi seg longest. So langt, at orðstýrarin bað um at fáa meira stíl yvir orðalagið.

»Vit, sum sita her, gera tað fyrri atkvøður. Tað hevur Eilif Samuelsen ikki fyri neyðini fyri at vera í politikki,« segði Óli Breckmann. »Hann hevur roynt, men hann fekk ongar.«

Og Jens av Rana, sum umboðaði Miðflokkinn, nýtti møguleikan at siga fundarfólkinum frá, at Eilif Samuelsen, sum Óli Breckmann nú hevði lýst so nágreiniliga, júst situr í Landsstýrinum, tí Óli Breckmann og hansara flokkur hava valt hann og halda honum uppi har úti í Tinganesi.

»Hatta er ikki annað enn, tað, sum altíð er komið frá Óla Breckmann,« segði Eilif Samuelsen í viðmerking, tá Sosialurin setti seg í samband við hann eftir fundin.

»Frá Óla Breckmann er ongantíð enn komið nakað sum helst ordiligt. Hann gongur bara eftir manninum, og hatta lýsir akkurát Óla Breckmann. Tað hevði undrað meg nógv meira, um tað kom nakað seríøst frá hasum manninum,« segði Eilif Samuelsen í viðmerking eftir fundin.

»Fyri Óla Breckmann er tað heila bara sjónleikur. Hann meinir onki álvarsligt við nakað sum helst,« sigur Eilif Samuelsen.

Hættislig støða

Støðan er hættislig, so nú

Væl av fólki var møtt í Lærarskúlahøllini til pallborðsfundin, sum næmingafelagið í Hoyðølum skipaði fyri hóskvøldið (Mynd: Jens Kristian Vang)

má okkurt henda, segði Absalon Østerø, formaður í Næmingaráðnum, tá hann í eini næstan fullsetari holl setti fundin á Lærarskúlanum.

Har vóru næmingar, foreldur og lærarar komin saman at lýða á, hvat politikkarnir, foreldraumboðið og næmingaumboðið við pallborðið høvdu at siga.

Tað undraði formannin, at Eilif Samuelsen, landsstýrismaður í undirvísingarmálum, ikki var møttur. Fyri Sambandsflokkinn møtti Bjørn á Heygum, meðan Fólkaploksstólurin stóð tómur, tá fundurin byrjaði.

Trý korter eftir, at fundurin var byrjaður, skom Óli Breckmann og setti seg í stólin.

Men hann tók ikki orðið tvær-tríggjar tær fyrstu ferðirnar, hann fekk tað boðið, tí hann mátti fyrst finna út av, hvat málið snúði seg um.

Og allir pallborðsluttakararnir vóru so æviga samdir um, at tað líkist ongum, at næmingarnir ganga fyrri lút og kalt vatn, meðan lærarar og umsiting klandrast. Men onginn hevði nakað ítøkuligt boð upp á, hvussu málið skuldi loysast.

Lógaruppskot

Tað mest ítøkiliga kom frá Jenisi av Rana, sum segði frá, at Miðflokkurin fór at leggja uppskot fyri Løgtingið um at loysa málið.

Men tað helt Signar á Brúnni, úr Tjóðveldisflokkinum, ikki vera nakað ser-

liga gott hugskot, tí tað tekur alt ov langa tíð.

Annars undraði hann á, at eitt mál, sum byrjaði sum eitt figgarmál, við tað, at talan var um samanlegging fyrri at spara eina hálva millión, fyrst var gjørt til undirvísingarmál fyrri síðan aftur at enda sum figgarmál.

Her er ov lítt skil í, helt Signar á Brúnni. Hann hevði, sum flestu aðrir luttakarar, ætlað at sett Eilifi Samuelsen og Anfinni Kallsberg, landsstýris-
maður, nakrar spurningar, men hvørgin teirra var á fundi.

Vilhelm Johannesen, úr Javnaðarflokkinum, helt, at tað var løgið, at lögmaður skuldi vísa aftur eini áheitan

um at taka sær av málinum. Grundgevingin var, at hann kundi ikki taka eitt mál úr hondunum á landsstýris-
manninum, sum umsitir málið. Í hesum førinum Eilifi Samuelsen.

»Tað er løgið, tá vit vita, at hann uttan nakað kundi taka øll málini frá Sámál Peturi í Grund,« segði Vilhelm Johannesen.

Magni Dalsgaard, foreldraumboð við pallborðið, segði, at arbeiðsstøðugurin kom í so óvart á foreldur og næmingar. Og hann fylltist á, at næmingarnir einki fáa gjørt, um teir høvdu ætlað at brúkt verkfalstjóðina til nakað skilagott, tí tey hava ongar bókur. Bara fotoavrit av ymsum pappírurum.

Gerðarættur

Fleiri av luttakarunum á fundinum vóru inni á, um ikki rætt var at lata málið avgera við ein gerðarætt. Og nógv varu meiningarnar um tað.

Bjørn á Heygum eftirlýsti, hví Yrkisfelagið ikki vildi lata málið í ein gerðarætt til avgerðar.

Til Hetta svaraði ein nevndarlímur í Yrkisfelagnum, sum tók ikki sat við pallnborðið, at einki var, sum hindraði, at málið fór í gerðarættin. Tað vilja lærararnir fegnir, segði hon. Men treytin er, at lærararnir sleppa aftur til arbeiðis, og at næmingabýðið í flokkunum er tað sama, sum fyrri jól.

Fundarfólkið fekk eisini

høvi at seta spurningar og koma við viðmerkingum.

Tað kom rættiliga greitt fram, at tað mest vóru næmingar og avvarðandi, sum vóru á fundi og tóku orðið.

Mest sum alt gekk upp á at vita, hvat Eilif Samuelsen, landsstýrismaður í undirvísingarmálum, ætlaði at gera. Men hann var, sum kunnugt, ikki á fundi, og fekk tí ikki svar.

Men so mikið varð troðkað á, at Bjørn á Heygum og Óli Breckmann, sum umboðaðu samgonguna, mestsum lovaðu, at teir skuldu fara at tosa við Eilif Samuelsen, landsstýrismann longu dagin eftir.

Tað vil siga, at Óli Breckmann skuldi taka Eilif Samuelsen við hørðum, so hann skilti, at hann var ikki serliga væl fyrri í hesum málinum.

Men saman við teimum trimum andstøðingum, sum vøntaðu sær stuðul frá flokkum sínum, uttan tó at lova nakað víst, letur til, at meiriluti kann gerast á Tingi, sum gongur í móti landsstýrismanninum í hesum máli.

Spurningurin, sum hangandi varð eftir, er so, hvussu skjótt ein loysn kann vøntast?

Og tað vóru onkrir áhoyrarar á fundinum sum høvdu góðar vónir.

Rektararnir á studentaskúlinum í Hoyðølum og á Kambsdali, Mads Winther og Sámál í Skorini, tóktust báðir vóna, at teir longu mánadagin, kundu bjóða næmingum og lærarum væl aftur komin í skúla.

Mads Winther, rektari á Føroya Studentaskúla í Hoyðølum, sigur í viðmerking, at hann heldur, at her loysnaði okkurt á fundinum.

Og Sámál í Skorini helt, at tað var ein ávisur seriøsitetur á fundinum. Og at bæði Bjørn á Heygum og Óli Breckmann boðaðu frá, at teir vildu royna a ávirka Eilif Samuelsen, helt hann vera positivt, um enn mætararnir, teir ætlaðu at brúka, vóru eitt sindur ymiskir. »Eg kenni á mær, at fólk nú taka hetta í álvara, og tað fer at gera tað, at okkurt hendir,« segði Sámál í Skorini.

Pætur Joensen, Magni Dalsgaard, Jens av Rana, Signar á Brúnni, Vilhelm Johannesen og Bjørn á Heygum við pallborðið. Óli Breckmann kom seinni (Mynd: Jens Kristian Vang)